

Sygn. akt V C 10/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant Justyna Kądziola

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2014 r. w Miliczu

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. S.

przeciwko S. K.

o zwolnienie od egzekucji

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V C 10/14

UZASADNIENIE

Powód Ł. S. złożył w dniu 3 stycznia 2014 r. przeciwko pozwanemu S. K. pozew o zwolnienie od egzekucji następujących ruchomości:

1. telewizora (...) T. (...);
2. kuchenki mikrofalowej C.;
3. zmywarki marki B. SilencePlus;
4. ekspresu do kawy P. S.;
5. okapu kuchenny A.;
6. kanapy narożnikowej obitej skórą naturalną;
7. kominka elektrycznego

zajętych w lokalu mieszkalnym powoda przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy – Asesor J. Z. Odwołanego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. N. w postępowaniu egzekucyjnym KM 431/13 i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że wyżej oznaczony komornik w dniu 20 listopada 2013 r. dokonał zajęcia przedmiotowych ruchomości, o czym poinformował powoda pismem z dnia 25 listopada 2013 r., doręczonym w dniu 5 grudnia

2013 r. Jednocześnie komornik pouczył powoda o możliwości złożenia w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma powództwa przeciwegzekucyjnego. Nadto powód wskazał, że w dniu 29 lipca 2000 r. zawarł związek małżeński z dłużniczką G. S., a zajęte ruchomości stanowią w całości wspólność majątkową małżeńską powoda i jego żony. Przedmioty te zostały wyprodukowane po 2000 roku i zakupione ze środków wspólnych. Tym samym – zdaniem powoda – podlegają wyłączeniu spod egzekucji.

Pozwany S. K., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, na rozprawie w dniu 2 lipca 2014 r. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy z siedzibą w Miliczu prowadzi przeciwko dłużniczce G. S. postępowania egzekucyjne o sygn. akt KM 431/13. Egzekucja została wszczęta w dniu 16 kwietnia 2013 r. z wniosku S. K. w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Miliczu wydanego w dniu 31 sierpnia 2012 r. w sprawie I C upr 116/12, na mocy którego zasądzono od dłużniczki G. S. na rzecz pozwanego S. K. kwotę 2.700 zł wraz z odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu.

Wierzyciel we wniosku egzekucyjnym wniósł m.in. o wszczęcie egzekucji z ruchomości znajdujących się w miejscu zamieszkania dłużniczki.

W dniu 20 listopada 2013 r. Asesor Komorniczy J. Z. Odwołanego Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. N. dokonał zajęcia w miejscu zamieszkania dłużniczki następujących ruchomości:

1. telewizora (...) T. (...);
2. kuchenki mikrofalowej C.;
3. zmywarki marki B. SilencePlus;
4. ekspresu do kawy P. S.;
5. okapu kuchenny A.;
6. kanapy narożnikowej obitej skórą naturalną;
7. kominka elektrycznego.

Dłużniczka złożyła do protokołu zajęcia oświadczenie, że jest współwłaścicielem wszystkich zajętych rzeczy wraz z mężem Ł. S. na zasadach wspólności ustawowej małżeńskiej.

Powód Ł. S. był obecny podczas czynności zajęcia ruchomości.

Zawiadomieniem z dnia 25 listopada 2013 r. doręczonym w dniu 5 grudnia 2013 r. Komornik poinformował powoda o dokonanych zajęciach ruchomości i pouczył o możliwości złożenia w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma powództwa przeciwegzekucyjnego.

(dowód: akta egzekucyjne KM 431/13)

Powód Ł. S. i dłużniczka G. S. zawarli związek małżeński w dniu 29 lipca 2000 r.

(dowód: kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa nr 86/2000 k. 6)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą prawną powództwa jest art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Powództwo ekscydencyjne zmierza zatem do zakwestionowania zasadności lub dopuszczalności egzekucji, mimo że osoba trzecia nie zarzuca niezgodności z prawem dotychczas dokonanych czynności. Odmiennie od uregulowania zawartego w art. 840 k.p.c., osoba trzecia nie zwalcza tytułu wykonawczego uzyskanego przez wierzyciela. Przeciwnie stawia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu, gdy egzekucja z tego przedmiotu narusza jej prawa podmiotowe (G. T., Przesłanki wytoczenia powództwa ekscydencyjnego, PS 1996, nr 7-8, s. 89 i n.). Uzyskane przez powoda zwolnienie od egzekucji jest w istocie zakazem prowadzenia egzekucji do przedmiotu oraz uchylenie skutków procesowych zajęcia.

Małżonek dłużnika, który nie został objęty tytułem wykonawczym, zachowuje status osoby trzeciej.

Co istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, skuteczność powództwa z art. 841 k.p.c. uzależniona została od zachowania terminu do jego wniesienia. W myśl art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Przytoczone sformułowanie nie pozostawia wątpliwości, że decyduje chwila, w której dociera do osoby trzeciej wiadomość o skierowaniu egzekucji względem określonego przedmiotu, do którego osobie tej przysługuje prawo. Miesięczny termin do wytoczenia powództwa ma charakter materialnoprawny i dlatego nie podlega przywróceniu. Wniesienie powództwa po jego upływie - co sąd uwzględni z urzędu - stanowi podstawę do jego oddalenia.

Przenosząc powyższe ogólne rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, zauważyć należy, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci akt egzekucyjnych, a w szczególności protokołu zajęcia ruchomości z dnia 20 listopada 2013 r. wynika, że powód powziął rzeczywistą wiadomość o naruszeniu jego praw już w dniu dokonania zajęcia ruchomości. Był bowiem obecny przy czynnościach komornika. Dla poprawnego obliczenia daty upływu terminu z art. 841 § 3 k.p.c. należało się odwołać do art. 112 k.c., stanowiącego że termin oznaczony w miesiącach kończy się z upływem dnia odpowiadającego datą lub nazwą początkowemu dniowi terminu, a w wypadku braku takiego dnia w ostatnim miesiącu - w ostatnim dniu tego miesiąca. Stąd też termin do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego przez powoda upłynął w dniu 20 grudnia 2013 r., powództwo zaś zostało wytoczone dopiero w dniu 3 stycznia 2014 r. W tej sytuacji Sąd uznał, że powód uchybił terminowi z art. 841 § 3 k.p.c., co musiało skutkować oddaleniem jego żądania. Równocześnie wskazać należy, że w tym stanie rzeczy bez znaczenia pozostaje fakt zawiadomienia powoda o zajęciu pismem komorniczym z dnia 25 listopada 2013 r. z jednoczesnym pouczeniem go o treści art. 841 k.p.c. Przepis ten nie uzależnia bowiem rozpoczęcia biegu terminu od uzyskania informacji na drodze formalnej. Dla biegu miesięcznego terminu bez znaczenia pozostaje także moment powzięcia przez powoda informacji o środkach prawnych, z jakich może skorzystać w związku z dokonaniem zajęciem. Nieistotny jest również fakt pouczenia powoda pismem komorniczym z dnia 25 listopada 2013 r. o terminie do wytoczenia powództwa, jako że bieg terminu z art. 841 § 3 k.p.c. zależy od rzeczywistej wiedzy uprawnionego o naruszeniu praw, a nie od pouczenia o nim.

Fakt uchybienia terminowi zawitemu wyprzedza merytoryczną ocenę żądania i powoduje bezwzględną konieczność oddalenia powództwa. Z tego powodu zbędna stała się ocena zasadności merytorycznych zarzutów podniesionych przez powoda w pozwie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. z 2013 r., poz. 461).